

at vi ikke have nogen Grund til at afvige fra den Dom, som hele det danske Folk sælbede, nemlig at Dannevirkestillingsens Nømning var umotiveret, og i alt Fald, at der var der Grunde til dens Nømning den 5te Februar, saa havde de samme Grunde ogsaa været tilstede lang Tid i Forveien, og saa burde Stillingen have været forladt langt tidligere; tvertimod troer jeg, at denne Dom, der da blev sældet om Tilbageøget, ved Alt, hvad der foreligger, kun er bleven stadfæstet. Og efterhaanden er der kommet andre Oplysninger til. Den høitærede Konseilspræsident meddeelte os saaledes en Omstændighed, der tilstrækkelig belyser den Forvirring, som har funden Sted i Overkommandoen ved Tilbageøget, idet han meddeelte os, at Trainene fra 2 Divisioner vare gaaede til Jylland, medens Divisionerne selv vare kommanderede til Als. Dette er en ganske mærkelig Oplysning; thi deraf see vi, at der saagodt som ikke var tænkt paa Als's og Dybbøls Forsvar. Medens nu saaledes Alt, hvad der vedkommer Dannevirkestillingsens Opgivelse, maa gjøre et nedslaaende Indtryk paa os, troer jeg dog, at det paa den anden Side er klart for os, at Regjeringen alvorlig stræber efter en kraftig Krigsførelse, og at den har lagt dette for Dagen ved Forandringen i Overkommandoen. Men paa samme Tid, som jeg paaskønner dette, og som vi vistnok Alle paaskønne dette, maa jeg beklage, at der af og til fremkommer nogle Fakta, der synes at røbe enten en Valfen eller en Usikkerhed hos Krigsbestyrelsen, eller at der gjør sig Indflydelser gjældende, som Bestyrelsen ikke har kunnet gjøre sig fri for. Den høitagede Konseilspræsident ansørte, dengang han gav mig Svar paa min Forespørgsel, at der blev foretaget en udtømmende Undersøgelse af Dannevirkestillingsens Opgivelse, og hvad dermed stod i Forbindelse. Han ansørte udtrykkelig, at der havde fundet en Skriftveksel Sted imellem Krigsministeren og Overgeneralen, men at der ogsaa var en større Undersøgelse i Gang. Jeg vil tilslude mig at henvende det Spørgsmaal til den

høitærede Konseilspræsident, om denne Undersøgelse snart er endt, om den er saa vidt, at den kan ventes at kunne blive fremlagt her, og om den høitærede Konseilspræsident vil fremlægge den her. Rigsdagen har sat sig i en forunderlig Stilling i denne Sag, idet den har paataget sig, at tage den i sin Haand . . .

Formanden: Den ærebe Taler er neppe berettiget til at sige, at Rigsdagen har sat sig i en forunderlig Stilling.

Sæde: Rigsdagen har sat sig i en vanstelig Stilling, da den har paataget sig at tage Sagen i sin Haand, idet vi nu snart kunne vente, at Sessionen bliver sluttet. Naturligvis viis vente vi, at Rigsraadet vil overtage den som en Krav; men vi vide ikke, naar Rigsraadet bliver sammenkaldt. Det vilde vistnok for os Alle være en Trøst under Fædrelandets nuværende vanstelige Forhold, om vi snart saae, at Patentet blev udstedt om dets Sammenkaldelse, saaledes at Sammenkaldelsen vilde finde Sted snart efterat Rigsdagssessionen var endt.

Konseilspræsidenten: Der ligger nogen Misforstaaelse til Grund for den ærebe Talers Uttringer, naar han opfattede disse Benge som bevilgede af Rigsdagen til Krigens Førelse. Det er ikke Tilfældet; Rigsdagen bevilger ikke det Ringeste til Krigens Førelse, men deraf følger da tillige, at det vilde være Noget, der ligger udenfor Forholdenes Natur, om man knyttede Betingelser til Bevillingen, eller i saa Henseende vilde støtte sig til Resultatet af de nævnte Undersøgelser. Vedtagelsen af Krigsstatloven vil kun sikkre Kongerigets Finantser, at de kunne besørge deres egne Udgifter; thi det vil jo være den ærebe Taler bekendt, at Monarkiet tager forlovs ud af Landets belenes Kasser det Bidrag, der er nødvendigt, og derfor vil der udsørges et Supplement, for at sætte Kongerigets Kasse istand til at bestrebe de særlige Udgifter. Dette er det virkelige stedfindende Forhold. — Jeg skal iøvrigt